VOLUME 57. JANUAR 15, 1965 No. 2. szám — 1965 január 15.

Official Organ of the Hungarian Baptist Union of America
Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség hivatalos lapja

JEZUS mondá: "De előbb hírdettetnie kell az evangéliumnak mindden pogány népek között." (Márk 13:10.)

A ZARÁNDOK

Helyről-helyre vándorolva,
Elcsigázva, lerongyolva
Járkál búsan a vezeklő
Nagy hőségben, szélviharban
Halad egyre lankadatlan,
Hogy tán, amit keres, megjő.

Üdvöt, békét óhajt lelke,
Mindent megtesz, hogy meglelje,
S nem találja, itt sem, ott sem
Megy keletre, megy nyugatra,
Templomokból templomokba,
De hiába, nincs sehol sem.

Lelkét a bűn terhe nyomja,
Nincs, ki attól őt feloldja,
Az emberi rendelések
Lelkét meg nem elégítik,
Sőt még inkább meg-megtépik
Szívét a nagy kétkedések.

Rég szakított minden élvvel,
Gyötri magát szomjjal, éhhel,
Csakhogy egyszer, feltalálja
Azt az üdvöt, azt a békét,
Melyért eped folyton oly rég,
Eped, — eped . . . de hiába.

Állj meg szegény bús zarándok,
Menny felé vesd pillantásod,
Ime az üdv ajtó nyitva.
Nézz hittel a Golgotára,
Ott függ a te bűnöd ára,
Boldogságod biztosítva.

(Cs. A.)

Baron Rotschild volt korának a leggazdagabb embere. Barátja bizalmasan kérdezte: "Boldog vagy-e Rotschild?" "Hogyan lehetnék én boldog, mikor most is az étteremben egy levelet nyomtak a kezembe, melyben ez állt: Ha nem adsz nekem 1.000 dollárt, a fejed szétlövöm. Emellett minden éjjel a vánkosom alatt két revolver van, hogyan lehetnék én boldog ilyen körülmények között?" — mondotta a kérdezett. — A vagyon és a pénz eddig még senkit sem tett boldoggá . . .

FELADATUNK AZ UJÉVBEN

Az élet minden új fordulata új terhet, kötelességet követel az embertől. Ha pályát változtatunk, vele bele kell helyezkedni a körülményekbe s ahhoz mérten, annak megfelelően berendezkedni. Ha üzletet nyitunk, vagy más városba költözködünk, házat veszünk, építünk, vagy eladunk, rendkívüli eljárásokat kell vele tenni. Ha új lakásba költözünk, az ócska bútor a régi házból, nem felel meg az újban. Ha nagytakarítást végzünk, akkor az ízlés azt diktálja, hogy az itt-ott elrejtett lim-lomon is túladjunk s aztán őrködjünk annak ismét összegyűlése felett.

A lelki életben is van sok veszélyes, összegyülemlett szemét, még a komolyabb hívők életében is, amelyektől Isten meg akar szabadítani. Ha nagy háztakarítást rendezünk, el fogunk csodálkozni, honnan gyűlt össze ez, meg az? A mi jóságos mennyei Atyánk csodálatos kegyelméből megújította az évet felettünk és ezzel arra kér minket, hogy újítsuk meg mi is Vele szemben való viszonyunkat. Péter apostol által ezt íratta nekünk: "Levetvén azért minden gonoszságot, minden álnokságot, képmutatást, irígységet és minden rágalmazást. Mivelhogy ízleltétek, hogy jóságos az Ur." (I. Pét. 2:1, 3.) Ha ezzel kezdjük el a mi lelki házunk tisztogatását, komolyan, akkor látjuk elrejtve többé-kevésbé azon veszedelmes szemetekből is, amit Pál apostol Isten Szent Lelke által a Galatziabeli testvéreknek említ s vele ezt mondja: "Akik ezt cselekszik, Isten országának örökösei nem lesznek." (Gal. 5:19-21.)

Megtérésünkkel kapcsolatos megtisztulás nem elégséges az egész életűnkre. Ahhoz, hogy méltók lehessünk a mi Megváltó Urunkhoz, minden nap alkonyán számot kell vegyünk életünk felett ezen kérdéssel: E napon cselekedtem-e valami olyat, mellyel az én Uramat megszomorítottam? Volt-e cselekedeteim között olyan, amellyel Neki örömet szereztem?

Milyen büszkén kérdezte egyszer Isten a Sátántól: "Eszedbe vetted-e az én hűséges szolgámat, Jóbot? Bizony nincs hozzá hasonló a földön. Feddhetetlen, igaz, istenfélő és bűngyűlölő." (Jób 1:8.) Isten minden napon szemeivel kíséri gyermekeit, mint a hűséges földi szülők és hűséges gyermekei cselekedeteiben ma is gyönyörködik, mint Jób pátriárka idejében. Azért az Ujévben tegyünk komoly fogadást magunkban, miszerint ebben az esztendőben teljes igyekezettel törekszünk Isten kedvében járni.

Nézzük meg tehát mégis, mi az a négy káros tisztátalanság, amelyet fel kell fedeznünk és lelkiismeretünket annak rabságából meg kell szabadítanunk:

1. MINDEN ÁLNOKSÁGOT. — Az álnok ember kész és hajlandó minden gonoszságra, mellyel felebarátjának kárt tehet. Kétszínű. Kívül nem azt mutatja, amit bensőleg érez. A ravaszságnak igazi mestere. Beszédében és cselekedeteiben nem őszinte. Ilyen élettel lehet az élet különböző pályáin előnyökhöz jutni. Az ilyenek jó diplomaták, jó üzletemberek, jó színészek, stb., de nem jó keresztyének. Isten szent akarata minden hívő életében a komoly ő-

szinteség. Dávid király Isten szíve szerint lett megválasztva és királlyá kenve, mert minden gyarlóságai dacára őszinte volt. Legyünk mi is őszinték úgy Istenhez, mint az emberekhez. Isten segítségével írtsuk ki szívünkből az álnokságnak a legkisebb csíráját is, hogy a mi Urunk örömére élhessünk.

2. MINDEN KÉPMUTATÁST. - Képmutatással az ember mindíg álarcot visel. Akit lát a világ benne, az nem ő valójában, hanem valaki más, akinek az álarcát viseli. Beszédében éppen úgy, mint érzelmeiben és cselekedeteiben szentebbnek mutatja magát, mint amilyen. Ilyenek voltak a farizeusok és írástudók Jézus idejében, kik képmutató vallásosságukkal elpalástolták minden gonoszságukat. Ez egy lelki ragályos betegség, melytől Jézus óvta a tanítványait. (Máté 16:6; Márk 8:15; Luk. 12:1.) Mi is óvakodjunk ettől.

3. MINDEN IRIGYSÉGET. — A zsidó vezetők irígyelték Jézusnak tehetségét és népszerűségét s rövid időn át annyira erőt vett rajtuk, hogy készek voltak életét kioltani. Ezt az indulatot igen veszélyes magunkkal hordozni. Előbb vagy utóbb kárt tesz úgy a mi, mint másoknak életében. Kain irígységből ölte meg testvérét, Ábelt és azóta igen sok követője van Kainnak. Ezen indulat észrevétlenül lopózik be életünkbe s formálja, alakítja magatartásunkat. Az év határánál vegyünk leltárt komolyan magatartásunk, indulatunk, érzelmünk s gondolatainkról. Ha felfedezzük ezen csúnya bűnnek jelenségeit a szívünkben, kérjük Urunkat, hogy szabadítson meg tőle. Némelyek hivatkoznak Jakab apostol e kijelentésére: "Irígységre hajlandó a lélek, amely mibennünk vagyon." (Jak. 4:5.) Éppen ezért kell nagyobb figyelmet fordítani rá és lépten-nyomon fékezni, mielőtt nagyobb kárt tesz bennünk.

4. MINDEN RÁGALMAZÁST. — Az irígység és a rágalom egymásnak édes testvére. Az irígység titkon a szívben veszi kezdetét, a rágalom onnan előhozza és érvényre juttatja. A rágalom igen jó eszköze a Sátánnak arra, hogy szívfájdalmat okozzon ártatlanoknak. Csak azért, mert egyeseknek a személye, viselkedése, barátsága nekünk nem imponál, nincsen elég okunk arra, hogy tekintélyébe gázoljunk, azt kisebbítsük és gyalázzuk. A rágalmazó nyelv igen könnyen átsiklik a pletykába és onnan a hazugságba. Az ilyen keresztyének nem érik el a célt. Nem jutnak be Isten országába...

Mindenek előtt az Újévben tegyük legfontosabb feladatunknak az ilyen bűnös terhektől való megszabadulást. Ha nem, akkor az Újév egész bizonyosan sokkal rosszabb lesz az Óévnél. Ne csak kérjük Istentől, hanem komolyan törekedjünk is rá, hogy ne járjunk úgy, mint Cleveland West Side-on egy idősebb pár:

Hűségesen jártak a templomba. Törekedtek elfogadni az Ur Jézust személyes Megváltójuknak, de azt mindíg elhalasztották. Nem tudtak komolyan határozni. Az egyik év tavaszán a három nagy házuk egyikét, melyben laktak, kívül-belül rendbehozták, kitisztították, befestették. Akkor meghívtak minket házi istentiszteletet tartani benne. A háziasszony ezen imája még most is a fülemben cseng: "Oh Isten, miképpen megsegítettél lakásunkat rendbehozni, kitisztítani, azonképpen segítsél a mi szívünket is kitisztítani minden bűntől, hogy teljesen a Tied lehessünk!"

Mi történt? A pénz és vagyon miatt halogatták a megtérést. Rövid idő múltán a férj megbetegedett és meghalt. Ottmaradt a felesége egyedül. Nemsokára elveszítette hallását. Mivel gyermek, közeli rokon nem volt, a földik közül gyorsan került pártfogó. Hozzá költöztek. Vállalták a teljes gondviselését az özvegynek. Mindent törvényesen átvettek. Nagyon vigyáztak rá, hogy senkivel ne érintkezzen. Ha azok elmentek hazulról, bezárták az özvegyet a lakásba. Hiába csengett az ajtócsengő, — nem hallotta. Üzent nekem, akart velem beszélni. Elmentem hozzá, de nem beszélhetett, a gondviselője ott ült velünk egész idő alatt. Csak Bibliát tudtam olvasni és érte imádkozni. — Ilyen rabságban élt több éven keresztül, borzasztó lelki gyötrődés között. — "Isten nem csúfoltatik meg. Valamit ember veténd, azt aratja." (Gal. 6:7.)

Mi a Krisztus minekünk?

I. Korinthus 1:18-31

Alig múlt el országunkban a Hálaadás Ünnepnapja, megkezdődött a karácsony hírdetése. Meggyújtották az üzletekben és az utcákon a szép színes lámpákat. Hírdették, hogy "Santa Claus" jönni fog különböző üzletekbe. Megkezdődött a nagy forgalom és a lázas vásárlás. Az üzletkeben több pénz jött be az esztendő utolsó hónapjában, mint az előző tizenegyben.

Az egész üzleti világ megszenvedné, ha "Santa Claus" megbukna, vagy megszünne.

Nem kell félni, hogy megbukik. Az üzleti világ őrzi, vigyáz rá, hogy megmaradjon, sőt erősödjön, ebben megbízhatunk. De vajon mi lesz a karácsony igazi jelentőségével? Megbízhat-e Isten és a világ abban, hogy mi keresztyének nem hagyjuk azt megsemmisülni? Hirdetjük-e nagy hanggal, erővel, fénnyel, hogy egy kisgyermeknek a születését ünnepeljük? Annak a gyermeknek a születését, Aki a világ Megváltója lett, Akiben Isten emberré lett, hogy élhessen velünk a földön és majd érettünk mehaljon. Persze az ilyen karácsony sokak előtt bolondságnak tűnik fel. Ma már bölcs az ember és ilyen régi mesével még foglalkozni sem akar. Persze nemcsak a mi időnkben lettek az emberek ilyen "bölcsek." Pál apostol már az első század közepén így írt: "Mert a keresztről való beszéd bolondság ugyan azoknak, akik elvesznek..." Nemcsak a keresztről való beszéd, hanem a jászol bölcsőről, szűztől születésről, angyalokról, bölcsekről, csillagról, stb. is bolondság azoknak, akik elvesznek, "de nekünk, kik megtartatunk, Istennek ereje."

De nem mindeni nevezi az evangéliumot nyíltan "bolondságnak", csak ignorálják, nem törődnek vele. "Hát mi az nekem?" — ezt mondják félrehúzott vállal, vagy szájjal. Nem jelent nekik Isten, Krisztus, az evangélium semmit. Ha mennek is a gyülekezetbe, olyan könnyelműen, felelősség vállalás nélkül teszik. Talán azért, mert nem tudják, hogy mi a Krisztus nekik. Mi tudjuk? Talán ha tudnánk, a karácsonynak több jelentősége volna előttünk és nagyobb lelkesedéssel ünnepelnénk és hírdetnénk annak fontosságát. Igénkben Pál apostol megmondja, hogy mi a Krisztus minekünk: "...Ki bölcsességül lőn nékünk Istentől és igazságul, szentségül és vátlságul." v. 30. Krisztus tehát:

1. A MI BÖLCSESSÉGÜNK. Pál apostol idejében a görögök bölcsesség keresésével voltak elfoglalva. Szereztek is bölcsességet és neveltek bölcs embereket. Az általuk feltalált, ar előterjesztett bölcselkedést még ma is tanítják iskoláinkban. Ők hajlandók lettek volna foglalkozni a kereszténységgel is, mint egyik úttal a bölcsesség felé, de nem mint az igazi

bölcsesség tetőfokával. Az Istennel összekötött bölcsesség nekik bolondságnak tünt fel. Pál apostol is gyűjtött magának sokat a világ bölcsességéből. Mint római polgárnak a fia, egész biztosan iskoláztatva volt. Mint zsidó származású egyén, a vallásoktatásban is a Gamáliel lábainál bölcsességet gyűjtött. De sem a görög filozófia, sem a zsidó theológia nem elégítette ki az ő elméjét és lelkét. Mikor Krisztus által megismerte Istent, megismerte önmagát, mint Isten eltévedt gyermekét. Megismerte, hogy Krisztusban Istenhez jöhet, bűnbocsánatot nyerhet, üdvösséget biztosíthat lelke részére. Ebben talált bölcsességet, megnyugtató erőt. Aki ezeket nem tudja, ha minden mást tud is, szűkölködik bölcsességben és nincs nyugalma az ő elméjének és lelkének. Krisztus nékünk a mi bölcsességünk.

Aztán azt mondja az apostol, hogy Krisztus

2. A MI IGAZSÁGUNK. Legtöbb ember elég igaznak látja önmagát. Az ő saját igazságában bízik. Pedig még ha van igazságunk önmagunkban, az is olyan, mint "a tisztátalan és megfertőzött ruha". (Ésaiás 64:5.) Az ember csak akkor igazságos, ha az igazságos Isten előtt, igazán él Teremtőjével. De hogyan lehet az ember, aki természeténél fogva bűnös, igaz Isten előtt? Nem saját magában. Pál apostol arra a lelki tudatra jött rá, hogy aki elfogadja Jézus Krisztust, mint Megváltóját, az megigazul Isten előtt. Ezért mondja, hogy Krisztus a mi Igazságunk. Egyedül csak Krisztus igazíthat meg bennünket, hogy Isten gyermekei lehessünk. Krisztus nélkül az ember nem közeledhet Istenhez, sem most, sem majd az ítélet napján. A bűn Istenhez nem jöhet, csak az igazság. Egyedül Krisztus a mi Igazságunk!

Aztán azt mondja az apostol, hogy Krisztus

3. A MI SZENTSÉGÜNK. A "szent" szótól valamikor visszahúzódunk. Azt gondoljuk, hogy a szentek mennyei lények, vagy megholt egyének. Figyeljük meg, hogy a Bibliában több levél "szentekhez" van irányítva. A szentség lelki egészséget jelent. Amint a betegség nélküli test egészséges; a bűntől megtisztított lélek szent. Isten arra int bennünket, hogy szentek legyünk, mert Ő szent. Énekeljük, hogy "úgy szeretnék én szent lenni, add Atyám, hogy az legyek." Ez fontos kérelem és nemes vágy. De akármennyire szeretnénk mi lélekben egészségesek lenni, a magunk erejével nem tehetjük. Szükségünk van Jézus Krisztusra, Aki vére által megtisztít minket minden bűnünktől és meggyógyítja a mi lelkünket. Mivel ezt senki más nem teheti részünkre, mi sem tehetjük magunk, vagy mások részére, így Krisztus a mi szentségünk. Nélküle nem mehetünk az Atyához.

Végül azt mondja az apostol:

4. KRISZTUS A MI MEGVÁLTÓNK. Ez a név odavisz bennünket, ahol a rabszolgákat árulták. Még abban az időben is kerültek jószívű egyének, akik megfizették a rabszolgának az árát és akkor szabadon bocsájtották. Ezt nevezték megváltásnak. Ezt teszi Krisztus velünk. Az ember örökös szenvedésre volt ítélve bűnei miatt. Krisztus megvásárolta őt; lefizette bűneinek árát és megszabadította őt. Drága árat fizetett érettünk. Nem aranyat, vagy ezüstöt, nem állatok vérét, hanem az Ő saját drága vérét adta váltságunkért. Igy lett a mi Megváltónk. Ezt más nem tehette volna. Megvan írva: "Nincs más név és nem is adatott se a földön, se a mennyben, aki megválthat, csupán csak Jézus Krisztus." Igen, Krisztus a mi egyedüli Megváltónk.

Látjuk, milyen igen fontos a karácsony igaz jelentősége és mennyire komolyan kell vennünk annak megünneplését. Arra emlékeztet bennünket, hogy eljött Isten Fia, Jézus Krisztus erre a földre, Aki nékünk bölcsességünk, igazságunk, szentségünk és megváltónk. Ha ezt tudjuk, mondjuk másoknak is és nagy örömmel és lelkesedéssel ünnepelve mondjuk: "Jézus egész világ nekem!" és "Minden, minden nékem Jézus!"

MOLNÁR BALÁZS

Reményik Sándor:

Akác-sor ősz utóján

Jobbról, balról, hátul, elől:
Tövis, tövis.
Tövis mindenfelől.
Virágtalan, levéltelen az ág.
Szúrószemű kísértetek a fák.
ahogy köztük megyek.
Láthatatlan kezek
Illesztik fejemre a koronát.
Tövisből, tövisből koronát.

Én feketén és lázadón megyek.
Koronázó kezek
Ujja nyomán vérem rubintja hull,
A vérszomjas föld felissza vadul.
Ha minden cseppből csak egy fűszál nőne:
Dús rét lenne itt, lelkek legelője.
De fű se nő az én vérem nyomán,
őszi akácok ritkuló során.
Tövis, tövis.
Tövis mindenfelől.

A ritkuló sor tulsó végiről
Valaki lassan szembejő velem.
De ő fehéren jő és csendesen.
És amerre vére rubintja hull:
Virág fakad, fa nő, hegy tornyosul,
Tenger tágul, — a világ végéig.
S az ő vérétől áldott mindenik.
Az ő fején is ott van a korona,
Tövisből, tövisből a korona.
Ketten megyünk egy akácsoron át,
Csak m á s k é p hordozzuk a koronát.

Ott vagy-e még az ékes kapunál?

"Isten az Ő Fiát, Jézust elsősorban nektek adta! Elküldte Őt, hogy megáldjon titeket! Mindegyikőtöket megtérítvén bűneitekből!" (Csel. 3:26.)

Kedves Testvérek!

Közel kétezer éve annak, hogy Péter ezeket az igéket elmondotta a jeruzsálemi templom "ékes kapu"-jánál. Nem a Tórából idézett, nem is a hagyományokhoz ragaszkodva beszélt, nem történelmet tanított, hanem valóságot mondott! Igét! Üzenetet! Evangéliumot Jézus Krisztustól, az Atya és a Szent Lélek megbízásából. Ezért történt csoda! Ezért verődtek össze az emberek és lett egy sokadalom, mert Jézusról szólt. Nem magáról, nem a népről, hanem Isten elhatározott szándékáról és döntéséről és az emberekhez való szeretetéről beszélt.

Kedves Testvérek! Addig, amíg mi csak hol erről, hol arról kezdünk beszélgetni, nincs sem jelene, sem jövője a beszélgetésünknek..

A világ ékes kapujánál nem lehet csak úgy meggondolatlanul, magamban és a tudásomban bízva megnyitni a számat. Ide más kell! Elsősorban a Szent Lélek vezetése és leleplező igéje kell! Ha ezek a kellékek nincsenek meg, akkor nem gyógyul meg a sánta, de te sem mersz szembe nézni a reád meredő tömeg fürkésző tekintetével.

Abban tudom meg a bennem lévő Szent Lélek megnyilatkozását, hogy állandóan a megbízójáról, Jézus Krisztusról beszél és beszéltet és Őreá mutat minden munkájában. Mint Akiben kezdődik és végződik minden, hiszen Ő az "Alfa, meg az Omega", a "Kezdet és a Vég"!

Ahhoz, hogy az ékes kapuban szólhass, elsősorban nagy erőt és támogatást kell kérni Jézustól!

A sokszínű, elferdült életű, tagadásban, vagy engedetlenségben élő és elvilágiasodott vallásos tömeg hangulatát nem lehet egyszerre kegyes indulattá formálni. Ide erő kell! Ide Szent Lélek kell! Ide bölcsesség és Isten üzenete kell!

Hiszen a bűnös nem tudja, hogy ő voltaképen bekötött szemmel jár, veszedelmes örvények felett. Az élet és a halál mesgyéjén. Ő nem tudja, hogy hol az élet közelít hozzá, hol a halál. Előle elrejtette a kígyó a halálos mélységeket, hogy ne lásson és így burkolta homályba az életre vezető ösvény bejáratát is! Ezeket a kígyó elátkozott életének bűze veszi körül és akik követik a Sátánt, azokon is feketén rétegeződik az átok.

Évszázadok óta tartó, hol lassúbb, hol gyorsabb ütemű züllésben ide jutott Izrael is! Ezért kellett mondania Péternek: "Isten az Ő Fiát elsősorban nektek adta." Nektek, akik most itt álltok és halljátok az "ékes kapu"

(Folytatás a 6-ik oldalon)

EVANGÉLIUMI HIRNÖK
GOSPEL MESSENGER
—o—
Published semi-monthly by the Hungarian Baptist Union of America
225 E. 80th St. New York 28, N. Y.

Editor — Szerkesztő:
Rev. PETRE GÁBOR
764 Kossuth Road
Palm Bay, Florida.

Entered as second class matter at the Post office of New York, N. Y., under the Act of March 3. 1879. Accepted for mailing at the special rate of postage as provided in Section 1103, Act of October 3, 1917

Subscription fee: $3.00 per year
Előfizetés, címváltozás erre a címre küldendő:
Mr. John Szasz
1619 Edward Ave. N. E. Canton 5, Ohio

A SZERKESZTŐ ROVATA

MIHEZ LEGYEN HASONLÓ KERESZTYÉNI ÉLETÜNK?

1. Legyen hasonló egy jól berendezett lakáshoz, melyben minden a maga helyén van és rendesen ki van szellőztetve, mert a friss levegő hiányában a lakók betegségnek vannak kitéve. A mi lelki életünkben is minden szép rendben és ékesen kell legyen, hogy ha jön a mi Urunk, ne legyen kifogása életünkben.

2. Hasonlítsunk egy pontosan járó órához, melynek minden szerkezete helyén van és működik feladata szerint, melyet tulajdonosa rendesen felhúz minden nap. Ugy kell lelki világunkban minden tehetségünknek a saját helyén lenni s azt az isteni szeretet tudja folytonos mozgásban tartani.

3. Legyen hasonló a lámpához, melyet folytonosan meg kell tölteni olajjal és részeit állandóan tisztán tartani, mert máskülönben befüstöli az üvegét, elrontja a levegőt a lakásban. A mi életünk sem lehet a világ világossága, hogy meglássák a mi jó cselekedeteinket az emberek és dicsőítsék a mi mennyei Atyánkat, — ha életünk lámpája nincs rendben tartva.

4. Hasonlítsunk egy szép virágos kerthez, mely kellően van munkálva, a virágok benne rendezve, megvédve minden esetleges ellenségtől. Az egészséges virágok szépsége gyönyörködteti a látogatókat s illata messze szétárad sokaknak élvezetére. Nekünk szintén Krisztusnak jó illatai kell lennünk, az Isten Szent Lelkének virágai és gyümölcsei által. (Gal. 5:22.)

5. Legyünk hasonlók a Bibliához, melyben minden körülmények között lehet táplálékot találni a mi lelkünk részére. Abban van vigasz, bátorítás, tanács, erőforrás, stb., de ezek mellett van sok lelki kincs, melyet más helyen nem találhatunk meg. Legyen a mi lelki életünk áldás mindenki részére.

6. Hasonlítsunk egy templomhoz, melyben nincs helye bűnös szórakozásoknak, rendetlenségnek, hogy életünk az maradjon, aminek Isten teremtette. Pál apostol ezt írta a Korinthusi gyülekezetnek: "Nem tudjátok-e, hogy ti az Isten temploma vagytok és az Isten lelke lakozik bennetek? Ha valaki az Isten templomát megrontja, megrontja azt az Isten. Mert az Isten temploma szent, ezek vagytok ti." (I. Kor. 3:16-17.)

7. Legyünk hasonlatosak azon juhhoz, amely nagyon jól van táplálva s azáltal gyapja, teje sokkal bővebb, gazdája örömére. Ugy van az velünk is: Ha lelkünk rendesen van táplálva Isten Igéjével, több kedvünk, erőnk és akaratunk van Teremtőnket áldani, magasztalni.

8. Hasonlítsunk a király kapusához, aki mindíg ébren van és vigyáz, hogy idegen, vagy ellenség ne tudjon kárt tenni ura életében. Jézus mondotta: "Vigyázzatok és imádkozzatok, hogy kísértésbe ne essetek!" "Vigyázzatok és legyetek készen, mert nem tudjátok, mikor jő el a ti Uratok!"

*

BAPTISTA VILÁGKONGRESSZUS

A baptisták világkonvenciója ezévben június 25-30-ig lesz megtartva Florida legnagyobb városában, Miamiban, melyre a világ minden részéből jönnek delegátusok. A konvenció jeligéje: *"Az Igazság szabadokká tesz titeket"*. Ez a nagy összejövetel csak minden 5 évben lehetséges, mert sokaknak igen költséges. A kisebb előadások a Miami Beach Auditoriumában lesznek, de ezek mellett lesz Dr. Billy Graham-mel szombaton és vasárnap este két nagy összejövetel, melyre az Orange Bowl Stadiumot foglalták le, melyben 72,000 ülőhely van. Több, mint 70 különböző országból jönnek az alkalomra. — Imádkozzunk Isten rendkívüli áldásáért és ha lehetséges, vegyünk részt a kongresszuson.

*

EGY NAGYON ÉRDEKES LEVÉL

(E levél nem lett a Lapban való leközlésre szánva, de a mi tájékozódásunkért leközöljük. Láthatjuk világosan az E. H. értékét egyeseknél. — Szerkesztő.)

Kedves Petre Testvér az Urban!

Már évek óta késztet valami az írásra. Itt nyomja a szívemet mindaddig, míg el nem küldöm az én általam nagyon szeretett kis lapunk részére... Hadd írjam meg, hogy van még olyan magyar, aki, mikor megérkezik a kedves lap, szívemhez szorítom és a magyar betüket leírhatatlan szomjúsággal szívom magamba. Olvasom, mint Édesanyám drága levelét. S aztán, nem tagadom testvér, — fölé hajolok és szememből forró könnycseppek hullanak reá. Miért? Mert magyar betük? Nem csupán azért. Jólesik lelkemnek minden betüje, üzenete, mert hiszen az én drága anyanyelvemen szól hozzám. El tudja-e valaki képzelni, mit jelent hét év óta nem hallani magyar prédikációt? Mit jelent az Evangéliumi Hírnök ilyen helyen? Kincset!

Igaz, mondja sok magyar, nem probléma már az angol nyelve, az olvasás, stb. Hála érte az Urnak. Én is egy kis angol gyermek osztálynak vagyok a vasárnapi iskola tanítója. Sokat énekelek szólóénekeket. De oly jól esik egy-egy verset magyarul énekelni. Imaórákon is mindíg magyarul imádkozom. Sokat kérdem az Urtól, miért kell ennek így lenni, ahogy van? És ezt a választ kapom: "Az én útaim, nem a ti útaitok." Isten, az Ő titkos műhelyében formálja az Ő edényeit, míg elkészül arra az állapotra, hogy mások számára áldás lehessen.

Most, mielőtt befejezem írásom, üzenem minden magyar testvéremnek, hogy értékeljék nagyon az Evangéliumi Hírnököt. Mert minden sora sok szomjas magyar lelket itat. És legyünk hálásak az Urnak a drága alkalomért, hogy e kis lap még hozza felénk az Ur drága üzenetét. Az Ő nagy kegyelme ez... Mondhatjuk mi is, mint a Jeruzsálemben lakó népek: "Mimódon halljuk őket ki-ki közülünk a saját nyelvén, amelyben születünk?" (Ap. csel. 2:8.) — Testvéri szeretettel Antal Ferencné, Delta, Col.

MI A LEGKÖNNYEBB ÉS MI A LEGNEHEZEBB?

Ezt kérdezték Thales görög bölcstől egykor barátai. "Legkönnyebb a mások hibáit meglátni és azokat megítélni; legnehezebb azonban a bennünk rejlőket beismerni és azokkal felhagyni" — volt a bölcs felelet.

AZ UR AZ ÉN PÁSZTOROM

Nemhogy Ő volt, vagy lehetne, avagy fog lenni, hanem az Ur az én pásztorom ma és az marad egész héten át, valamint január 1-től december 31-ig otthonomban és mindenütt, amerre járok, ahol élek.

C. H. Spurgeon gyülekezetében volt egy fiatal ember, ki minden felhívásra előre jött, de halogatta a keresztséget. Egyszer aztán a kíváló prédikátor kérdezte: "Miért nem fogadja el az Urat a keresztség által?" Az így felelt: "Aki hiszen, nem siet az", mondja Ésaiás 28:16-ban. — "Hát mióta hisz Istenben?" "Annak már éppen 10 éve." "Hát kedves ifjú barátom, ön játszik az Istennek kegyelmével, melyre egyszer nagyon rá fog fizetni" — mondta Spurgeon.

NŐK ROVATA
Rovatvezető: Szerencsy Mária
105 Demott Lane, Somerset, N. J.
Női konf. elnöke: Steg Mária
Alelnök: Kocsis, Elizabeth
Pénztáros: Hajdu, Elizabeth
Jegyző: Szerencsy Mária

A "FOGLYOK ANGYALA"

Wrede Matild volt az, akit ma is ezzel a címmel tisztel a világ. Kedves olvasmányaim közé tartozott a "foglyok angyalá"-ról írt könyv és most, amikor nemcsak hazája, Finnország, hanem az egész keresztény világ megemlékezik születésének 100-ik évfordulójáról, mi is mindnyájan Isten iránti hálával gondoljunk Wrede Matildra, az Ur eme áldott szolgáló leányára.

"Wrede Matild nem volt több, mint húsz éves, amikor hivatalos engedély alapján látogatni kezdte hazája nagy börtöneit. Minden idejét és erejét erre a munkára szentelte. A börtönök kápolnáiban áhitatot tartott a raboknak, de mindenekelőtt egyéni beszélgetések során találta meg az utat a legmegrögzöttebb gonosztevők szívéhez is. Mikor 1928 karácsony napján meghalt, a börtönben lévő és kiszabadult foglyok ezrei — köztük nem kis számú politikai fogoly — gyászolta a 'foglyok angyalát'." — így ír róla az "Utitárs".

Wrede Matildnak sok-sok utódja áll ma is munkában kórházak betegszobái, a csillag-börtönnek falai tanúi az ő munkásságuknak átadott életük áldozatának.

Alig másfél évvel ezelőtt vettünk búcsút Dr. Ilonka Margit Cserepka J.-né testvérnőnktől, aki az erdélyi havasok égbenyúló bérceit felcserélte Bolivia kopár hegyeivel, hogy tudását Isten szolgálatába állítva, követségben járjon Isten szeretetével a pálmakunyhók írástudatlan, primitiv lakói előtt.

Az elmúlt év tavaszán újra elindult valaki... Tóth Piroska testvérnő Nagylétáról. Ma Pakisztánban, a Sialkoti kórház vezetője. Sok nehézséggel megküzdve, de az Ur kezéből vette a megbizatást, akinek ereje által kepes szolgálatát ellátni.

A "foglyok angyala" altal gyújtott láng nem aludt ki, ég, lobog... női szívekben a Krisztusi szeretet lángja, akiket egykor talán a "betegek angyala"-ként, vagy a Krisztushoz vezető "csillag"-ként fog áldani közel és távolnak népe!

Imádkozzál érettük! Ők csak ezt kérik... de ezt várják tőlem és Tőled is...

Mária Szerencsy

—0—

ÜNNEPÉLY A MI IRODALMUNK JAVÁRA

November 29-én igen áldásos ünnepély volt imaházunkban. A zsúfolásig megtelt imaházban szebbnél-szebb énekek (szólók, karénekek, zene) hangzottak el. Igét hírdetett Dr. Udvarnoki Béla, aki egész héten esténként hitmélyítő előadásokat tartott. Külön kiemelhetjük Dr. Csürös Barnáné, Bányai Sándorné és Salamon Istvánné testvérnőnk együttes, vagy külön számait.

Az ünnepély végén e sorok írója rövid beszédben hívta fel a jelenlévőket a mi hívő irodalmunk támogatására. Be is gyűlt 60 dollár, amit el is küldtünk Szász testvér címére.

Ez a példa lehetne ragadós! Minden gyülekezet tarthatna ilyen irodalmi ünnepélyt. Mind többen kérnek Evangéliumi Hírnököt messze országokban lakó magyarok és nem lehet, de nem is szabad "nem"-et mondani. De viszont hogy a lapot küldeni lehessen, ahhoz pénz kell... éspedig nem is kevés pénz.

"Ragadjon a new yorki példa más gyülekezetekre is! Segítsünk Siont építeni..."

F. Á.

—0—

Sorra eltemetjük a mi hívő, öreg magyarjainkat, hogy azután majd minket temessenek el — ki tudja mikor? 1964 december 10-én mondott búcsút e földnek és 14-én temettük el a kedves öreg lelki testvért, a hű keresztyént, az édesapát, nagyapát és dédnagyapát: NÉMETH DÁVID testvért Garfielden.

Németh testvérünk életében beteljesedett az első zsoltár 3 verse: élete olyan volt, mint a folyóvizek mellé ültetett fa . . . Isten áldása kísérte imádkozó életét. Ott serénykednek gyermekei a garfieldi imaházban (sőt már az unokák is); de jut gyermekei közül Californiába is, aki ott szolgálja hűséggel az Urat. Igy áldja meg Isten a férfiút, akinek gyönyörűsége az Urban van.

Németh testvérünk fiatalon került Amerikába és itt lett követője a drága Mesternek. Inkább a tettek, mint a szavak embere volt, keveset beszélt, de sokat tett az Urért.

Isten kegyelméből öt évet töltöttem az Urért való szolgálatban Garfielden. Ezalatt az öt év alatt megismertem és megszerettem az én garfieldi testvéreimet, köztük Németh Dávid testvért is. Németh testvér már a harmadik, aki itthagyott bennünket. Előtte mentek el Szakács és Domonkos testvérek — két derék harcosa az Urnak — és most utánuk ment Németh testvérünk is.

Nyolcvanöt hosszú évet töltött e földön; igen boldog házasságban több, mint ötven évtizedet és hosszú évtizedeket az Ur szolgálaban.

Amíg egészséggel bírta, ő volt az első a reggeli imaórán, de ő volt az utolsó a hazamenetelnél is.

A gyászszertartást — az elköltözött kívánságára — alulírott és a helybeli prédikátor: Van Der Veen testvérek tartották, nagyszámú gyászoló közönség előtt az imaházban, majd a temetőkertben.

Egy imaórás, hű keresztyén magyarral ismét kevesebben vagyunk — és ez oly nagyonnagyon fáj... Elmennek sorra és — jaj — helyük üresen marad... Bár elköltözött Testvérünk gyermekei ott forgolódnak az Ur házában, de — ugye — az elköltözött helyét nem töltik be, csak az önmaguk helyét... És nekem juttatta az Ur ezt a roppant nehéz feladatot: sorra eltemetni New York és környéke hívő magyarjait...

Én drága Németh Dávid testvérem, téged sokan gyászolnak; gyászol hű, özvegyen maradt feleséged, gyermekeid, unokáid, dédunokád, a rokonság, az ismeretségi kör; gyászol a garfieldi gyülekezet és gyászollak, lelkemben mély fájdalommal siratlak én, aki csak alig nyolc éve ismertelek, de emlékemben örökké élni fogsz — aki most előre mentél oda, ahová én is jövök és akkor többé nem lesz köztünk elválás... A viszontlátásra, drága Németh Testvérünk... Az Ur Veled és velünk!...

FÜLÖP ÁRPÁD

—0—

Orlando, Fla. — Dr. Henry A. Parker, a First Baptist Church népszerű pásztora, más két baptista prédikátor társával egyhónapos evangélizáló látogatást tettek Japán, Kadena, Okinava, Formosa, Hong Kong, Suzy Wong és a Hawaii szigeten lévő U.S. katonai erődítményeken. — Hála érte sokszorosan Isten-

nek, mert a múlt években csak a színészek látogatták ott a mi fiainkat.

*

Ocala, Florida. — Egy helyi 72 éves embernek különös kedvence: 6 láb hosszú csörgő kígyó volt, amit a lakásán egy papír ládában tartott. Hozzátartozói kérték a kígyó elpusztítására, hajlandó is volt rá, de mielőtt megtette volna, egy vigyázatlan pillanatban kezét a kígyó megharapta. Gyorsan kórházba szállították, de dec. 8-án a Munroe Memorial Hospitalban meghalt. — Ez élethű példája a bűnnel való játszásnak. A bűn előbb- vagy utóbb tönkretesz, mert a "bűnnek zsoldja a halál".

*

Moszkva, Oroszország. — A Washington D.C. hírszolgálaton keresztül jutott tudomásunkra az, hogy a kommunista kormány új vezetősége az egyházak ellen fordult. A vallásos szemináriumokat istentelen szemináriumokkal akarja kicserélni. — Vajha Isten elrontaná az ő tervüket és megmutatná, mint ahogy sokszor tette, az Ő hatalmát.

*

Toronto, Canada. — A canadai Department of Justice megtagadta a holland születésű Ernest Bergsma és nejétől a polgárosodási jogot azon az alapon, mert nyíltan kijelentették: "mi nem hiszünk Istenben". — A hitetlenséget csak hittel lehet ellensúlyozni.

*

New Brunswick, N.J. — A Rutgers University nem fogadta el Wayne B. Kolbeck felvételi ívét, mert nem adta magát a smallpox beoltás alá. A Supreme Court bírája, Edward Martino megkritizálta az iskolát ezért, de nem tudott a fiatal embernek segíteni. — Minden egyesületnek törvényét a felsőbb törvények tiszteletben tartják.

*

Kanada ezévben követte Amerikát a karácsonyi bélyegek készítésében. Míg a kanadai karácsonyi bélyegek az 5 centes kék, a 3 centes vörös; addig az amerikai 5 centes zöld és vörös 4 különböző karácsonyi mintával.

*

Nyugat-Németország. — A németajkú 3 és fél millió tagot számláló Evangelical Church megszavazta a különböző iskolák által előkészített nőknek felavatását a papi szolgálatra.

*

Amerika. — A World Council of Churches, melynek tagsága kiterjed 67 országra, 5 millió dolláros programjánál nem volt megelégedve a régi Klein and Salk P.A. szisztemjével, 40.0000 dollárért egy újabra cserélte át.

*

Edwin H. Tuller, az American Baptist Convention kíváló titkára január 12-21-ig résztvesz a Council of Churches 100-as bizottságában, mely Enugu, Kelet-Nigériában lesz megtartva. E bizottság van hivatva arra, hogy Afrikának pénzbeli és más segítséget adjon a szükség szerint.

Anglia. — Az állami egyház most revidiálta énekes könyvét. Arthur Polland, a Manchester University professzora ajánlatára, két nagyon ismert éneket kihagytak énekes könyvükből. Az egyik: "Közelb hozzád Uram", a másik (magyarban nem ismerős): "Szeretnék olyan lenni, mint Jézus". Ennek az oka csak ennyi: mikor a Titanic személyszállító hajó elsüllyedt, a nép ezen énekeket énekelte.

*

Odessa, Tex. — Karácsony előtti napokban történt ez az érdekes dolog ebben a városban. Rablók betörtek a városházába. Ami pénzt találtak a pénzes szekrényben, elvitték, de a karácsonyfa alatt lévő értékes ajándékokat egyáltalán nem bántották. Sőt a szerszámot, amivel a szekrényt feltörték, azt is a karácsonyfa alá tették. — Ezeket az újság hívő rablóknak nevezte.

*

U.S.A. — Tizenhárom (13) Angliai baptista prédikátor és négy laikus október hónapban a déli és északi baptista konvenciók területén evangélizáló Isten-tiszteleteket tartottak nagyon szép eredménnyel. — Lehetséges az amerikai prédikátorok csereszolgálatnak tekintik és vesznek alkalmat hasonlóan tenni Angliában.

*

Afrika. — Az afrikai Kongó terület úgy volt eddig ismerve, mint a világ egyik legsötétebb része. Ezen ország elnöke Moise Tshombe, egy helyi methodista gyülekezetnek tagja, felszólította országa minden Istenben hívő polgárát imára országa békéjéért. — A civilizáltabb országok tanulhatnak tőle.

*

New London, Conn. — Connecticut állam baptista gyülekezetei e városban tartották évi konvenciójukat. A konvenció főszónoka U.S. Senator Abraham Ribicoff volt. Érdekesen beszélt a gyülekezetek problémáiról és a társadalmi szabadságról.

OTT VAGY-E MÉG AZ ÉKES KAPUNÁL?

(Folytatás a 3-ik oldalról)

torkolatában, mint a zsidóság kicsi töredéke. De nektek is, akik olvassátok ezeket. Akik még mindig nem summáztátok a bűnötöket. Akik még nem húztátok el a vonalat a tisztátalan életetek alatt. Értsétek meg, hogy nekünk adta Isten az Ő Fiát! Azért, hogy megáldjon és megtérítsen.

Vannak emberek, akiknek az áldások bőségét kell látniok maguk körül ahhoz, hogy végre rádöbbenjenek arra, amit Crosby így énekelt meg: "Bizony ezt Jézus tette mind! Ingyen kegyelme üdvözít...!" És csak akkor tudja őket Uruk előtti elborulásra kényszeríteni a saját nagyralátó szívük, amikor egy ilyen nagy és szent élményben van részük!

Tudok olyan eseteket is, akik éppen akkor tudtak őszinte szívvel semmivé válva az Ur előtt leborulni, amikor egy ilyen ige ütötte át a rozsdás szívük bejáratát és beengedték a nagy és hatalmas Szabadító Ur Jézus Krisztust. Életük legaggasztóbb helyzetéből a legdicsőségesebb szakába fordultak, mert hittek! Ezek élnek! Ezek egyszersmindenkorra áldottak lettek!

Ez történt akkor, ez történik ma is az ékes kapunál!

A templomban zúgó, Istent dicsőítő énekekből és áldásokból ide csak a foszlányok halk hangja hallatszik. Itt mindent elnyom a lárma, a zaj, itt már a hiúság vására nyert polgárjogot, mámor és bűn itt az uralkodó, a küszöbön túl már az istentelenség lett az úr.

Ugye milyen fájdalmas ez? Ugye mennyire belehasít ez a megváltottak életébe? Akik azt akarják és ezért is élnek, hogy "Mindenekben Ő legyen az első!" (Kol. 1:18.)

Valljuk meg nekünk fáj ez? Míg bent az egyszerű nép imája és hozsannája tart, addig kívül az istentelenség orgiája tombol! A felé hezik és szomjúhozzák a bűnt, a gyalázatos életet, az átkozott életet. Fáj az ő sorsuk nekünk?

Ezért adta nekünk Isten Jézust! Elküldte áldással az átokban haladó nép közé. Azért, hogy megtérítsen a bűneinkből. Ezzel az igével közelít ma is hozzánk és jár szívtől-szívig. Nála nincs külön nap, nem különb egyik nap a másiknál. Itt megszünt a tegnap, egy nap van csak: a MA! Ez a nap a döntésnek, a teljes odaszánásnak, de ugyanakkor a beérkezésnek is a napja. Ti vagytok az újszövetségnek a fiai, ezért küldetett nektek Jézus!

Szánjátok Neki az életeteket még ma! És akkor lesz holnapotok! Mert az életetek mával kezdődött és örök holnappal folytatódik! Higyjétek el! Akik akkor az ékes kapu bejáratánál hittek, azok bizonyítják nektek ezeket! Nemcsak ti lesztek áldottak, hanem a ti fiaitok is! Ábrahám fiai lesztek! Hitből élő gyermekei lesztek Istennek! És nagy öröm lesz a Mennyben a ti döntésetek felett, amibe angyalok vágyakozással igyekeznek betekinteni. Egy igével zárom be a mai beszélgetésünket: Lészen pedig, hogy minden lélek, amely nem hallgat arra a prófétára, ki fog írtatni a nép közül"! (Csel. 2:23.)

Induljunk és vegyük a kegyelmet el a mi Urunk Jézusunk kezéből még ma!

TÓTH SÁNDOR

Mire rendelt téged az Isten?

A mohamedán pogányoknak az a hite, hogy minden emberről előre megíratott a sors könyvében minden, aminek elő kell fordulnia az ő életében. A szegény mohamedán annyira hiszi ezt a babonát, hogy ha valami baj, vagy veszedelem fenyegeti, így gondolkodik magában: Ha Allah úgy akarja, hogy a veszedelem rám zúduljon, akkor úgyis hiába teszek akármit ellene, ha pedig úgy van megírva a sors könyvében, hogy ez a baj engem nem érhet, akkor meg felesleges védekeznem ellene. Az

ilyen hitben természetesen semmi erő nincs. Az ember úgy érzi magát, hogy csak vak eszköz a "sors" kezében. Miért küzdene, miért remélne, ha úgyis hiábavaló minden igyekezete, sorsát el nem kerüli, helyzetén nem javíthat és nem ronthat.

Ez a pogány gondolkodás, sajnos, nagy tért hódított már azok között is, akiknek módjában lenne megismerni az igaz Istent, Aki gondot visel rólunk, Akinek akarata nélkül egy hajszál sem eshetik le fejünkről. Különös dolog, hogy az ember inkább hajlandó arra, hogy elhagyja magát, mintsem az Isten szeretetét megragadná, megismerné akaratát és ahhoz igazítaná életét.

Hányszor halljuk a pogány beszédet, hogy a szerencse így, a szerencse úgy, s ha valakinek nincs szerencséje, akkor hiába tesz bármit, igyekezetének semmi sikere nem lesz. Halljuk hogy kinek mi a sorsa, azt el nem kerülheti. Halljuk, hogy kinek mi a természete, azon segíteni nem lehet, annyiszor halljuk ezeket, mintha csak a mohamedánok között élnénk. Aki a szerencsét, a sorsot bálványozza és ezeknek tulajdonít isteni erőt, az még csak az első parancsolatot sem ismeri. Aki pedig nem tudja, hogy az élő Isten semmiféle idegen isteneket nem tűr meg maga mellett és ha nem az egy igaz Istennek ád mindenben dicsőséget, hogyan teljesíthetné az a többi parancsolatokat? Ha pedig hiszünk Istenben, hinnünk kell azt is, amit az Isten kijelentett az Ő megváltó szeretetéről, mely kárhozatos természetünket át tudja alakítani, a holtat elevenné, a gonoszt Krisztus követőjévé tudja tenni.

Az bizonyos, hogy az igaz Isten is célt szabott életünknek. A mi életünk Őelőtte sokkal becsesebb, mintsem azt minden cél nélkül szélnek eresztené.

Mire rendelt hát minket az Isten?

A legtömörebb választ erre a kérdésre Pál apostolnál olvassuk, aki ezt mondja a rómabeliekhez küldött levele 8-ik részének 29-ik versében: *"Akiket eleve ismert, el is rendelte, hogy azok az Ő Fia ábrázatához hasonlatosak legyenek."*

Miért mondja sok ember, hogy ő azért nem változtathat nyomorúságos életén, azért kénytelen boldogtalannak maradni, mert Isten ezt így rendelte? Nem a legnagyobb Isten-káromlás-e az, amikor sokan még cégéres bűneiket és aljas szenvedélyeiket is, mint a részegeskedést, paráznaságot és ehhez hasonlókat azzal akarják takargatni és magukat azzal akarják mentegetni, hogy hát ők nem tehetnek róla, ha Isten így teremtette őket.

Isten az embert tisztaságban és ártatlanságban teremtette. Az ember azonban bűnbe esett. Az Isten akarta ezt? Az Isten akarta-e azt, hogy természetünk annyira megromoljék, hogy képtelenek legyünk minden jóra és hajlandók legyünk Isten és embertársaink gyűlölésére? Ha az Isten ezt akarta volna, akkor lehetetlen, hogy megsajnáljon minket és szent Fiát küldje értünk, hogy minket a kárhozatból kimentsen.

De íme meg van írva az Istennek igéjében, hogy mire rendelt minket az Isten, ha ugyan megátalkodott gonoszsággal nem akarunk bűneinkben meghalni. Isten azt akarja, hogy mindazok, akik sóvárognak az üdvösség után, hasonlatosak legyenek az Ő Fia ábrázatához. Nyílvánvaló, hogy Istennek ezt az akaratát senki sem teljesítheti, ha nem ismeri Jézus Krisztust. Mert hogyan igyekezhetnék én arra, hogy valakihez hasonlóvá legyek, ha azt az illetőt nem ismerem, nem ismerem tulajdonságait, sem azt a módot, ami által hasonlóvá lehetnék hozzá? Első kötelességünk tehát megismerni Krisztus fenséges személyét az evangéliumokból. Azután szükséges megtapasztalnunk, hogy az a Jézus, aki a földön járt, lélekben most is velünk van, kegyelme és szeretete ugyanaz, szeretett minket, mielőtt mi ismertük volna Őt, munkálkodott lelkiismereteünkben, mielőtt mi arra kértük volna Őt.

Miben legyünk hát hasonlóvá Őhozzá? Ő maga így szól: "Tanuljátok meg éntőlem, hogy szelid és alázatos szívű vagyok." Ott látjuk életében az Isten iránt való föltétlen engedelmességet, mert engedelmes volt Ő mind a keresztnek haláláig. Hasonlókká kell Őhozzá lennünk a könyörülő és megbocsájtó szeretetben embertársaink iránt, de hasonlókká kell lennünk az igazságtalanság és megátalkodott gonoszság elleni küzdelemben és mindabban, amit elénk követendő példaképpen állított a Ő tiszta, szent életében.

Hogy miként cselekedjük ezt, vegyünk példát Krisztusnak alázatos követőitől, akik valóban hasonlókká lettek az Ő orcájához. A mi magyar evangéliumi egyházaink története bővelkedik az ilyen példákban. Csak egyet említek a sok közül. Szegedi Kiss István, kálmáncsehi buzgó lelkipásztor 1563-ban a pécsi bég fogságába került. A bég csak azért fogatta el ezt a kíváló férfiút, mert azt hitte, hogy hívei majd nagy váltságdíjat fognak fizetni érte. A gyülekezet tagjai hozzá is láttak a gyűjtéshez, de a bég folyton emelte a váltságdíjat, közben pedig egy Perviz nevű vajdája rettenetes kízásokkal gyötörte a szegény rabot és embertelen módon bánt vele. Végre Szegedi Kiss István kiszabadult és ráckevei lelkipásztor lett. Két év múlva történt, hogy ez a kegyetlen vajda Ráckevébe került. Szegedi, amint ezt megtudta, szép virágcsokrot köttetett, gránátalmákat szerzett és elvitte ezeket ajándékba az ő egykori kínzójának. Perviz vajdát meglepte ez a nagy szeretet és bevallotta, hogy lelkiismerete azóta szüntelen háborgatta őt, úgy, hogy sokszor alig tudott aludni. Ez a vajda később Szegedi Kiss István fiát pénzzel segítette a külföldi egyetemeken való tanulásában.

Ime a megbocsájtó szeretetben Szegedi Kiss István hasonlatos volt Krisztus orcájához! Igyekezzünk mi is erre a csodálatos hasonlóságra.

Boldogok a halottak...

Fülöp Árpád által mondott gyászbeszéd Németh Dávid testvér porhüvelye felett Garfielden, 1964. december 21-én.

"Boldogok a halottak, akik az Urban halnak meg mostantól fogva, mert megnyugosznak fáradalmaiktól és az ő cselekedeteik követik őket."

Gyászoló Gyülekezet, szeretett Testvéreim!

Az emberek keresik a boldogságot és mindent feláldoznak azért, hogy boldogok lehessenek... A szegény úgy képzeli, hogy a gazdag boldog; a beteg az egészségest gondolja boldognak; az öreg a fiatalról képzeli, hogy az boldog...

Isten Igéje nem a gazdagokat, nem az egészségeseket, de nem is a fiatalokat tartja boldognak. Isten Igéje azt tanítja, hogy boldogok a *lelki szegények;* boldogok, *akik sírnak,* boldogok *a szelidek;* boldogok, akik *éhezik és szomjuhozzák az igazságot, stb.*

Isten Igéje érthetően megmondja, hogy Istenen kívül nincs boldogság. Hajszolják az emberek a boldogságot Istenen kívüli dolgokban, de nem találhatják meg. Az igazi boldogság Istennel van kapcsolatban és Istentől jön. Miért boldogok a *lelki szegények?* Mert *Isten* nekik adja a mennyek országát. — Miért boldogok, akik *sírnak?* Mert *Isten* megvígasztalja őket. Miért boldogok a *szelidek?* Mert *Isten* nekik adja örökségül a földet. Miért boldogok, akik *éhezik és szomjuhozzák az igazságot?* Mert *Isten* megelégíti őket.

Az Ur legelső nyilvános prédikációja e szóval kezdődik: "boldogok"... Ez azért van, mert az e szó után következő boldogmondásokban látjuk, hogy a boldogság forrása maga az örökkévaló Isten... és a boldogság Vele van kapcsolatban...

A Bibliában sokféle boldogmondás van. A sok között ez is:

"BOLDOGOK A HALOTTAK..."

E földön sokféle ember él és hal meg. Él e földön és meghal sok gazdag, vagy szegény; művelt, vagy műveletlen; öreg, vagy fiatal; hírneves, vagy nem ismert ember... Sokan sokra igyekeztek, nagy vagyont, nagy közmegbecsülást, sok tudást szereztek, de az ilyen halottak mégsem mondhatók boldogoknak. Dehát miért nem? Mert amit megszereztek, nem vihetik az örökkévalóságba magukkal, tehát nem nyertek általuk örök boldogságot.

Milyen halottak boldogok hát?

"AKIK AZ URBAN HALNAK MEG"

Kik halnak meg az Urban? Az Urban azok halnak meg, akik az Urban éltek. Előfordul, de nagyon ritkán, hogy — mint a lator — az utolsó órákban megtérésre jut valaki. Általában az Urban azok halnak meg, akik már itt e földön Neki adták életüket. Isten az Ő Fiát, az Ur Jézus Krisztust leküldötte a földre, Aki meghalt azokért, akik az Általa fel-

kínált megváltást elfogadják. "Aki hisz Őbenne, ha meghal is él..." — "Aki hisz a Fiúban, örök élete van..." — "Aki hisz Énbennem, nem lát halált soha örökké..."

A mi drága, elköltözött Testvérünk boldog, mert az Urban halt meg. Hosszú évtizedekkel ezelőtt elfogadta Megváltójául az Ur Jézus Krisztust. Az Urban élt, az Urnak élt és az Urban költözött el...

Kétszer van öröm az ember felett a mennyben. Először: Öröme van az Isten agyalainak, ha egy bűnös megtér. Másodszor öröm van a mennyben, amikor a bűneitől Krisztus vére által megváltott lélek haza érkezik, mert: "Az Ur szemei előtt drága az Ő kegyeseinek halála."

"MERT MEGNYUGOSZNAK FÁRADALMAIKTÓL"

A mennyben nyugalom van. Itt tülekedés, harc és törtetés van, a legtöbb esetben semmiért; itt nélkülözés, betegség, csüggedés és sok minden rossz van, de odaát teljes nyugalom. De a mennyei nyugalomba csak azok jutnak, akik itt is nyugalomban voltak. Az Ur már itt e földön nyugalmat ígér és ad azoknak, akik hozzá jönnek. Ő maga mondja: "Jöjjetek énhozzám mindnyájan, kik megfáradtatok és megteltettetek és én megnyugosztlak titeket..."

A nyugalom tehát már e földön kezdődik. Senki és semmi meg nem zavarhatja azoknak nyugalmát, akik Krisztusban vannak. E földön az Urtól adott nyugalom előíze a mennyei nyugalomnak. Ezért a hívők a legszomorúbb napokban, a gyász, a fájdalom napjaiban sem veszítik el nyugalmukat, mert nyugalmuknak, vígasztalásuknak forrása maga az Ur...

"ÉS AZ Ő CSELEKEDETEIK KÖVETIK ŐKET..."

Milyen cselekedetek követik őket? Amit az Urért tettek. Éhes voltam és ennem adtatok, beteg voltam és meglátogattatok, ruhátlan voltam és felruháztatok..., stb. — A hitnek követői a cselekedetek. Azok a cselekedetek, amelyeket az emberekkel, de az Urért tettünk. Mi tudjuk, hogy elköltözött Testvérünk az Urnak szentelte életét és cselekedetei is az Urért voltak az emberekkel szemben. A mi drága Testvérünk a nemes harcot megharcolta, futását elvégezte, a hitet megtartotta — végezetre eltétetett Neki az örök élet koronája... Ez legyen vígasztalásul az ittmaradt özvegynek, a gyermekeknek, az unokáknak, a dédunokáknak, a rokonoknak, ismerősöknek, a gyülekezetnek és minden szomorkodónak, kik gyászolnak elköltözött Testvérünk miatt. Ő előttünk ment, de mi odaát az üdvösség honában találkozunk Vele, ha úgy élünk, ahogy Ő élt, ha úgy szolgáljuk Urunkat, ahogy Ő szolgálta és ha úgy halunk meg — az Urban — ahogy Ő meghalt. És ott már nem lesz többé elválás...

Isten Szent Lelke vígasztaljon meg mindnyájunkat! Amen

A Tűz, melyet Isten Lelke lobbantott lángra

Minden felett hatalmaskodó, elolthatatlan tűz ez.

Az evangéliumi események már befejeződtek, elvégzett tények voltak Krisztus feltámadása idején, mégis az ezt követő 50 nap alatt egyetlen megtérést sem látunk az Igében.

Pünkösd napján azonban egyetlen nap alatt 3.000 lélek tért meg az Urhoz, miután leszállt a Tűz.

Mennyei tűz kell ahhoz, hogy az emberek szívét lángra lobbantsa és erőt szolgáltasson a lélekmentéshez. Ilyen mennyei tűz tette képessé Wesley-t, Whitefield-et és General Booth-ot mindazokra a csodálatos dolgokra, melyeket az életükben láthatunk.

A bűn, a világiasság, a hitetlenség igyekszik legyőzni, megfojtani, leritkítani az Isten Igéjét, de ez a mennyei Tűz elolthatatlan. Azt látjuk, hogy ha a gyülekezet nem rendelkezik ezzel a tűzzel, akkor erővel sem rendelkezik. Mert ha nincs Tűz, akkor minden hiába és ha van, akkor semmi más nem lényeges.

Tehát a lélekmentéshez, a győzedelmes élethez az egyetlen lényeges kellék a Tűz.

Korunk legfontosabb, legsürgősebb kérdése tehát a hívő részére az, hogy miként nyerhetjük el és hogy tudhatjuk meg azt. Mert azt tudjuk, hogy azt csak az Isten küldheti, tehát onnan várjuk azt mi is. (Máté 3:11, 12; Luk. 24:49; Csel. 1:8.)

Felülről jön a tűz.

A kegyelem trónjánál való várakozás az egyetlen módja a Szent Lélekkel való beteljesedésnek. Az pedig, aki hittel és odaadással időzik ott, el is fogja azt nyerni. Mikor pedig kijön titkos kamrájából, magán fogja viselni annak jeleit és mindenki megláthatja életén, hogy hol időzött.

Tehát hogy a hívők egyenként, de elsősorban az Isten szőllőskertjének munkásai beteljesedjenek a Szent Lélek tüzével, elmaradhatatlan feltétele az, hogy az illető várakozzon a kegyelem királyi széke előtt. (Ézsa 40:28-31.)

És ha te is azt akarod Testvérem, hogy a lelkedben ott égjen ez az Isteni Tűz és hogy azok, akik hozzád jönnek, érezzék azt a megmagyarázhatatlan erőt kiáradni belőled, ami az apostolokból is kiáradt, közel kell, hogy gyere a Tűz forrásához, az Isten és a Bárány trónjához. El kell hogy szakítsd magad a világtól, ettől a hideg világtól.

Menj be a te belső kamrádba, különítsd el magad a Trón előtt és úgy várd be az Atya ígéretét... S akkor betölt a Tűz. Mikor pedig kijösz onnan, mennyei erővel leszel teljes és munkálkodni fogsz. Nem a magad erejéből, hanem a Lélek ereje által. (I. Kor. 2:4.)

William Arthur

ELMÚLT AZ ÉV

A múltba tünt újból egy év,
Olyan hamar lefolyt;
Bár sokra nézve egy nap is
Oly hosszú, hosszú volt.

Ah mennyi gond, kín, fájdalom,
Kísértés, próba, baj
Gyűlt össze benne, mennyi sok
Nyögés, panasz, sóhaj!

És mennyi munka, mennyi terv,
Nagy hajsza, küzdelem;
Másrészt öröm, játék, kacaj,
Gyönyör, élv szertelen.

S most mind a múlt ködébe jut,
S reá homály borul;
Eltünt az év, eltünt vele
Mind vissz' hozatlanul.

Ugy volna ez? Azt véled-é?
Ó nem, nem, . . . semmikép!
Majd jő egy nap, mikor a múlt
Szemünk elébe lép.

Eltüntnek látszó dolgaink,
Beszédünk, könny, öröm,
A feledés ködéből ki,
Ujból felszínre jön.

Titok elfödve nem marad,
A fátyol szétszakad
És fényre jön tett, érzelem,
Szándék és gondolat.

A nagy napon mind fényre jő!
Itéletnapja ez!
Mikor az égi bíró jön
És számot venni kezd.

(Cs. A.)